2025/518

25.3.2025

NÕUKOGU RAKENDUSMÄÄRUS (EL) 2025/518,

11. märts 2025,

millega muudetakse rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 teatavate käibemaksukordadega seoses nõutava teabe osas

EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut,

võttes arvesse nõukogu 28. novembri 2006. aasta direktiivi 2006/112/EÜ, mis käsitleb ühist käibemaksusüsteemi, ([1]) eriti selle artiklit 397,

võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut

ning arvestades järgmist:

(1) Et tagada eeldatava teenuseosutaja mudeli nõuetekohane toimimine direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 28a osutatud elektrooniliste liideste, nagu kauplemiskohtade ja platvormide, portaalide ja lühiajalise majutuse üüriteenused või reisijate autoveo teenused võimalikuks tegevate muude sarnaste vahendite jaoks, on vaja täpsustada reegli teatavaid elemente.

(2) Määratleda on vaja mõiste „võimalikuks tegemine“, et tagada sellise elektroonilise liidese nagu platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil lühiajalise majutuse üüriteenuste või reisijate autoveo teenuste osutamise võimalikuks tegevatele maksukohustuslastele õiguskindlus küsimuses, kas nende suhtes kohaldatakse eeldatava teenuseosutaja reeglit. Teatavad teenuseosutajad, sealhulgas teenuste loetelu või reklaami pakkuvad teenuseosutajad, tuleks reegli kohaldamisalast sõnaselgelt välja jätta, kuna nad ei konkureeri otseselt traditsiooniliste mittedigitaalsete sektoritega.

(3) Maksukohustuslasi, kes teevad sellise elektroonilise liidese nagu kauplemiskoha, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks lühiajalise majutuse üüriteenuse või reisijate autoveo teenuse osutamise, ei tohiks pidada vastutavaks tasumisele kuuluva käibemaksu tasumise eest, kui nad tegutsevad algse teenuseosutaja esitatud teabe alusel ja suudavad tõendada, et nad ei võinud mõistlikult teada, et kõnealune teave oli ebaõige.

(4) Elektroonilise liidese, nagu kauplemiskoha, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil mittemaksukohustuslasele tarne või teenuse võimalikuks tegemise teenuse osutamise koha kindlaksmääramiseks peaks maksukohustuslastel olema võimalik hõlpsasti kindlaks teha tarne või teenuse võimalikuks tegemise teenuse saaja. Selle hõlbustamiseks ja maksukohustuslaste halduskoormuse vähendamiseks peaks maksukohustuslasel olema võimalik käsitada tarne või teenuse võimalikuks tegemise teenuse saajat maksukohustuslasena, kui käibemaksukohustuslasena registreerimise number esitati, ning mittemaksukohustuslasena, kui sellist numbrit ei esitatud.

(5) Tuleks selgitada, et lühiajalise majutuse üüriteenuste või reisijate autoveo teenuste puhul saab direktiiviga 2006/112/EÜ ette nähtud väikeettevõtjate erikorda kohaldada üksnes selle maksukohustuslase suhtes, keda loetakse nende teenuste osutajaks.

(6) Nõukogu direktiiviga (EL) 2025/516 ([2]) lisati direktiivi 2006/112/EÜ ühe akna süsteemi lihtsustamise kord nende maksukohustuslaste jaoks, kes tegelevad teatavate oma kaupade üle piiri üleviimisega. Kõnealuse erikorra rakendamiseks direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatükis sätestatud käibemaksu erikordade üldises raamistikus tuleks nõukogu rakendusmääruses (EL) nr 282/2011 ([3]) ette näha erisätted käibemaksukohustuslasena registreerimise, erikorra kohaldamisalast väljajätmise tingimuste, käibedeklaratsioonide ja arvestuse pidamise kohustuste kohta.

([1]) ELT L 347, 11.12.2006, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2006/112/oj.
([2]) Nõukogu 11. märtsi 2025. aasta direktiiv (EL) 2025/516, millega muudetakse direktiivi 2006/112/EÜ digiajastu käibemaksunormide osas (ELT L, 2025/516, 25.3.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2025/516/oj).
([3]) Nõukogu 15. märtsi 2011. aasta rakendusmäärus (EL) nr 282/2011, millega sätestatakse ühist käibemaksusüsteemi käsitleva direktiivi 2006/112/EÜ rakendusmeetmed (ELT L 77, 23.3.2011, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg_impl/2011/282/oj).

(7) Kuna kehtestatud ühe akna süsteemi lihtsustamise kord on laiaulatuslik ja hõlmab nõudmiseni varu korra kohaldamisalasse kuuluvate kaupade piiriülest liikumist, on nõudmiseni varu kord direktiivist 2006/112/EÜ välja jäetud. Nõudmiseni varu korraga seotud rakendussätted ei ole enam vajalikud ja seetõttu tuleks need rakendusmäärusest (EL) nr 282/2011 välja jätta.

(8) Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 242a kohaselt on maksukohustuslane, kes teeb direktiivi V jaotise alusel sellise elektroonilise liidese nagu kauplemiskoha, platvormi, portaali või muu sarnase vahendi abil võimalikuks kaupade tarnimise või teenuste osutamise ühenduses asuvale mittemaksukohustuslasele, kohustatud pidama arvestust nende kaubatarnete või teenuste osutamise üle. Teavet nõutakse ainult selliste kaupade tarnimise või teenuste osutamise kohta, mis tehakse võimalikuks elektroonilise liidese abil, ning teavet ei nõuta juhtudel, kui kohaldatakse eeldatava tarnija või teenuseosutaja reeglit. Käibemaksupettuste vastase võitluse toetuseks peaks selline algseid tarnijaid või teenuseosutajaid puudutav teave olema osa kohustuslikust teabest, mida peavad säilitama eeldatavad tarnijad või teenuseosutajad, kes on ühe akna süsteemi lihtsustamise erikorra registreeritud kasutajad. Need täiendavad andmeelemendid peaksid võimaldama võrrelda platvormide esitatud teavet piiriüleste tehingute makseandmetega keskses elektroonilises makseteabe süsteemis, mis on ette nähtud nõukogu määruse (EL) nr 904/2010 ([4]) V peatüki 2. jaos, mis jõustus 1. jaanuaril 2024.

(9) Tulenevalt sellest, et direktiiviga 2006/112/EÜ kehtestati maksukohustuslastele, kes viivad üle teise maksukohustuslase kaupu, kohustus teavitada kauba omanikku sellest, et kaup viiakse üle, tuleks selgitada, millised konkreetsed andmed tuleb kauba omanikule edastada.

(10) Liikmesriigid peavad direktiivi 2006/112/EÜ sätted, mis nõuavad rakendusmääruse (EL) nr 282/2011 muutmist, võtma riigisisesesse õigusesse üle 30. juuniks 2028. Seepärast tuleb kõnealuse määruse muudatusi kohaldada alates 1. juulist 2028.

(11) Rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 tuleks seega vastavalt muuta,

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA MÄÄRUSE:

Artikkel 1

Rakendusmäärust (EL) nr 282/2011 muudetakse järgmiselt.

1) Lisatakse järgmised artiklid:

„*Artikkel 9b*

1. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 28a kohaldamisel tähendab „võimalikuks tegemine“ maksukohustuslase poolt elektroonilise liidese kasutamist, mis võimaldab kliendil ja selle elektroonilise liidese abil liidus lühiajalise majutuse üüriteenuseid või reisijate autoveo teenuseid pakkuval teenuseosutajal saada omavahel ühendus, mille tulemusel osutatakse neid teenuseid elektroonilise liidese abil.

2. Loetakse, et maksukohustuslane ei tee võimalikuks lühiajalise majutuse üüriteenuseid ega reisijate autoveo teenuseid, kui täidetud on kõik järgmised tingimused:

a) maksukohustuslane ei määra otse ega kaudselt kindlaks teenuse osutamise tingimusi;

b) maksukohustuslane ei ole otse ega kaudselt seotud kliendilt tasu sissenõudmise lubamisega;

c) maksukohustuslane ei ole otse ega kaudselt seotud kõnealuse teenuse osutamisega.

([4]) Nõukogu 7. oktoobri 2010. aasta määrus (EL) nr 904/2010 halduskoostöö ning maksupettuste vastase võitluse kohta käibemaksu valdkonnas (ELT L 268, 12.10.2010, lk 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2010/904/oj).

3. Direktiivi 2006/112/EÜ artiklit 28a ei kohaldata maksukohustuslase suhtes, kes pakub ühte või mitut järgmist:

a) lühiajalise majutuse üüriteenustega või reisijate autoveo teenustega seotud maksete töötlemine;

b) lühiajalise majutuse üüriteenuste või reisijate autoveo teenuste loetelu pakkumine või nende teenuste reklaamimine;

c) klientide ümbersuunamine või edasisaatmine muudele lühiajalise majutuse üüriteenuseid või reisijate autoveo teenuseid pakkuvatele elektroonilistele liidestele, ilma et sekkutaks edaspidi teenuste osutamisse.

4. Olenemata käesoleva artikli lõikest 1 ei kohaldata direktiivi 2006/112/EÜ artiklit 28a maksukohustuslase suhtes, kes pakub vahendit, mille abil saab reisijate autoveo teenuste kulud jagada kasutaja ja veoteenust osutava isiku vahel.

Artikkel 9c

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 28a lõike 1 kohaldamisel esitab teenust osutav maksukohustuslane käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri või talle vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 362 või 369d antud registreerimisnumbri, nagu on osutatud nimetatud direktiivi artikli 28a lõike 1 punktis a, ning nimetatud direktiivi artikli 28a lõike 1 punktis b osutatud deklaratsiooni teenuse osutamise võimalikuks teinud maksukohustuslasele ainult üks kord, välja arvatud juhul, kui muutub tema tegevus maksukohustuslasena.

Kui reisijate autoveo teenust osutatakse rohkem kui ühes liikmesriigis, esitab teenust osutav maksukohustuslane teenuse osutamise võimalikuks teinud maksukohustuslasele käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri, mille on talle andnud iga liikmesriik, kus vedu toimub, või registreerimisnumbri, mis on talle antud vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artiklile 362 või 369d.

Artikkel 9d

Kui maksukohustuslane ei tegutse algset teenust osutava isiku esitatud teabest lähtudes eeldatava teenuseosutajana, ei peeta teda direktiivi 2006/112/EÜ artikli 28a kohaldamisel vastutavaks tasumisele kuuluva käibemaksu tasumise eest, kui hiljem leitakse, et kõnealust maksukohustuslast oleks tulnud käsitada eeldavata teenuseosutajana; sellisel juhul peavad täidetud olema kõik järgmised tingimused:

a) maksukohustuslane lähtub teenuseosutaja esitatud teabest;

b) teenusosutaja esitatud teave on ebaõige;

c) maksukohustuslane tõendab, et ta ei teadnud ega võinud mõistlikult teada, et see teave oli ebaõige.

Artikkel 9e

Direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 46a osutatud tarne või teenuse võimalikuks tegemise teenuse osutamise koha kindlaksmääramisel käsitab maksukohustuslane isikut, kellele seda teenust osutati, mittemaksukohustuslasena, kui isik, kellele seda teenust osutati, ei esita käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit, välja arvatud juhul, kui maksukohustuslasel on vastupidist teavet.

Artikkel 9f

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 98 lõikes 2 ning artiklites 371, 378, 379–386 ja 388–390c sätestatud maksuvabastusi kohaldatakse jätkuvalt juhul, kui leitakse, et teenuste osutamise võimalikuks teinud maksukohustuslane on saanud ja osutanud kõnealuseid teenuseid vastavalt nimetatud direktiivi artiklile 28a.

Artikkel 9g

Kui leitakse, et maksukohustuslane on direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 28a osutatud teenuseid ise saanud ja osutanud, võib nende teenuste osutamise suhtes kohaldada kõnealuse direktiivi XII jaotise 1. peatükis sätestatud erikorda, kui see maksukohustuslane vastab kõnealuse erikorra tingimustele.

Direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 28a osutatud teenuste osutamise suhtes maksukohustuslasele, kelle puhul leitakse, et ta on neid teenuseid ise saanud ja osutanud, ei kohaldata kõnealuse direktiivi XII jaotise 1. peatükis sätestatud erikorda.“

2) Artikli 13a sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Mittemaksukohustuslasest juriidilise isiku asukoht, nagu on osutatud direktiivi 2006/112/EÜ artikli 54 lõike 1 teises lõigus, artikli 56 lõike 2 esimeses lõigus ning artiklites 58 ja 59, on:“.

3) Artikli 18 lõike 2 teine lõik asendatakse järgmisega:

„Olenemata vastupidisest teabest võib telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- ja elektrooniliselt osutatavate teenuste või direktiivi 2006/112/EÜ artikli 54 lõike 1 teise lõigu kohaste teenuste osutaja käsitada ühenduses asuvat klienti mittemaksukohustuslasena seni, kuni kõnealune klient ei ole kõnealuste teenuste osutajale teatanud oma individuaalset käibemaksukohustuslasena registreerimise numbrit.“

4) Artikli 23 lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Kui vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ artikli 54 lõike 1 teisele lõigule ning artiklitele 58 ja 59 maksustatakse teenuse osutamist kliendi ettevõtte asukohas või tegevuskoha puudumisel kliendi alalises elu- või asukohas või peamises elukohas, teeb teenuseosutaja kõnealuse koha kindlaks kliendilt saadud faktilise teabe alusel ning kontrollib seda, lähtudes tavapärastest kaubandustegevuse turvanõuetest, nagu need, mis käsitlevad isiku tuvastamist või maksete kontrollimist.“

5) Artikli 24b esimese lõigu sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 54 lõike 1 teise lõigu või artikli 58 kohaldamisel, kui tegevust voogedastatakse või see tehakse muul viisil virtuaalselt jälgitavaks mittemaksukohustuslasele või kui mittemaksukohustuslasele osutatakse telekommunikatsiooni-, ringhäälingu- või elektrooniliselt osutatavaid teenuseid:“.

6) Artikli 24d lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui teenuseosutaja osutab direktiivi 2006/112/EÜ artikli 54 lõike 1 teise lõigu kohast teenust või kõnealuse direktiivi artikli 58 lõikes 1 loetletud teenust, võib ta käesoleva määruse artiklis 24a või artikli 24b esimese lõigu punktis a, b või c sätestatud eelduse ümber lükata kolme tõendi alusel, mis ei ole vasturääkivad ja mis tõendavad, et kliendi asukoht, alaline asu- või elukoht või peamine elukoht on mujal.“

7) Artikli 24f sissejuhatav sõnastus asendatakse järgmisega:

„Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 54 lõike 1 teises lõigus või artiklis 58 sätestatud normide kohaldamisel ja käesoleva määruse artikli 24b esimese lõigu punktis d või artikli 24d lõikes 1 sätestatud nõuete täitmisel käsitatakse tõenditena eelkõige järgmisi andmeid:“.

8) Artikkel 30 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 30*

1. Direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 46 osutatud vahendajate poolt teenuste osutamise alla kuuluvad nii teenuste saaja nimel ja eest kui ka teenuste osutaja nimel ja eest tegutsevate vahendajate teenused.

2. Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 46a kohaldamisel tähendab „tarne või teenuse võimalikuks tegemise teenus“ sellist teenust, mida maksukohustuslane osutab kliendile, tarnijale või teenuseosutajale või mõlemale elektroonilise liidese, näiteks kauplemiskoha, platvormi, portaali või muude sarnaste vahendite abil, võimaldades kliendil ja tarnijal või teenuseosutajal saada omavahel ühendus, mille tulemusel tarnitakse kaupu või osutatakse teenuseid kõnealuse elektroonilise liidese abil.

Esimeses lõigus osutatud tarne või teenuse võimalikuks tegemise teenust käsitatakse eraldiseisva ja sõltumatuna neist kaupadest või teenustest, mille tarnijaks või osutajaks maksukohustuslast peetakse.

3. Maksukohustuslast ei käsitata tarne või teenuse võimalikuks tegemise teenuse osutajana, kui on täidetud kõik järgmised tingimused:

a) maksukohustuslane ei määra otse ega kaudselt kindlaks tarne ega teenuse osutamise tingimusi;

b) kõnealune maksukohustuslane ei ole otse ega kaudselt seotud kliendilt tasu sissenõudmise lubamisega;

c) maksukohustuslane ei ole otse ega kaudselt seotud kõnealuse tarnega ega teenuse osutamisega.

4. Direktiivi 2006/112/EÜ artiklit 46a ei kohaldata maksukohustuslase suhtes, kes pakub ühte või mitut järgmist:

a) tarnete või teenuste osutamisega seotud maksete töötlemine;

b) kaupade või teenuste loetelu koostamine või reklaam;

c) klientide ümbersuunamine või edasisaatmine muudele kaupu või teenuseid müügiks pakkuvatele elektroonilistele liidestele, ilma et sekkutaks edaspidi kauba tarnimisse või teenuste osutamisse.“

9) Artiklisse 54a lisatakse järgmine lõige:

„3. Käesoleva jao kohaldamine lõpeb 30. juunil 2029.“

10) Artikli 54c lõike 2 punkt b asendatakse järgmisega:

„b) kauba kirjeldus, kauba väärtus, kauba lähetamise või veo lähte- ja lõppkoht koos tarnimise ajaga ning võimaluse korral tellimuse number või tehingu kordumatu number;“.

11) Lisatakse järgmine artikkel:

„*Artikkel 54d*

Direktiivi 2006/112/EÜ artikli 242b kohaselt esitatav teave sisaldab järgmist:

a) liikmesriik, kust kaubad lähetatakse või veetakse;

b) liikmesriik, kuhu kaubad lähetatakse või veetakse;

c) üleviidud kaupade kirjeldus ja kogus;

d) lähetamise või veo kuupäev.“

12) XI peatüki 2. jao pealkiri asendatakse järgmisega:

„2. jagu

Erikorrad, mida kohaldatakse nende maksukohustuslaste suhtes, kes osutavad teenuseid mittemaksukohustuslastele või tegelevad kaupade kaugmüügiga, teevad teatavaid riigisiseseid kaubatarneid või viivad üle oma kaupu (direktiivi 2006/112/EÜ artiklid 358–369xk)“.

13) Artiklit 57a muudetakse järgmiselt:

a) punkt 2 asendatakse järgmisega:

„2) „liidu kord“ – erikord, mida kohaldatakse ühendusesisese kaupade kaugmüügi korral, maksukohustuslaste tehtavate teatavate kaupade tarne korral liikmesriigis ja teatavate teenuste korral, mida osutavad maksukohustuslased, kelle asukoht on ühenduses, kuid mitte tarbimisliikmesriigis, nagu on sätestatud direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 3. jaos;“;

b) lisatakse järgmine punkt:

„3a) „oma kaupade üleviimise kord“ – direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 5. jaos sätestatud oma kaupade üleviimise erikord;“;

c) punktid 4 ja 5 asendatakse järgmistega:

„4) „erikord“ – olenevalt kontekstist kas liiduväline kord, liidu kord, impordikord või oma kaupade üleviimise kord, nagu on määratletud vastavalt punktides 1, 2, 3 ja 3a;

5) „maksukohustuslane“ – iga järgmine isik:

a) direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 359 osutatud maksukohustuslane, kellel on lubatud kasutada liiduvälist korda;

b) direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 369b osutatud maksukohustuslane, kellel on lubatud kasutada liidu korda;

c) direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 369m osutatud maksukohustuslane, kellel on lubatud kasutada impordikorda;

d) direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 369xb osutatud maksukohustuslane, kellel on lubatud kasutada oma kaupade üleviimise korda;“.

14) Artiklisse 57d lisatakse järgmine lõige:

„3. Kui maksukohustuslane teatab registreerimisliikmesriigile, et ta kavatseb hakata kasutama oma kaupade üleviimise korda, kohaldatakse kõnealust erikorda alates järgneva kalendrikuu esimesest päevast.

Kui aga oma kaupade üleviimise korraga hõlmatavad kaubad viiakse esimest korda üle enne esimeses lõigus osutatud kuupäeva, kohaldatakse kõnealust erikorda alates esimese üleviimise toimumise kuupäevast, tingimusel et maksukohustuslane teatab registreerimisliikmesriigile tegevuse alustamisest hiljemalt esimesele erikorraga hõlmatud kaupade üleviimisele järgneva kuu kümnendal päeval.“

15) Artiklisse 57e lisatakse järgmine lõik:

„Registreerimisliikmesriik teeb oma kaupade üleviimise korda kasutava maksukohustuslase kindlaks direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 214 ja 215 osutatud käibemaksukohustuslasena registreerimise numbri abil.“

16) Artiklit 57f muudetakse järgmiselt:

a) lõikesse 1 lisatakse järgmine lõik:

„Kui registreerimisliikmesriik teise lõigu kohaselt muutub, kohaldatakse seda muutust kohaldataval juhul ka oma kaupade üleviimise korra jaoks registreerimise suhtes.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„3. Kui oma kaupade üleviimise korda kasutav maksukohustuslane ei vasta enam direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369xa lõike 1 punktis b esitatud määratluses sätestatud tingimusele, ei ole liikmesriik, kus ta oli maksukohustuslasena registreeritud, enam tema registreerimisliikmesriik.

Kui maksukohustuslane vastab aga endiselt oma kaupade üleviimise korra kasutamise tingimustele, märgib ta selle erikorra jätkuvaks kasutamiseks oma uueks registreerimisliikmesriigiks liikmesriigi, kus on tema ettevõtte asukoht, või juhul, kui tema ettevõtte asukoht ei ole ühenduses, siis liikmesriigi, kus on tema püsiv tegevuskoht. Kui oma kaupade üleviimise korda kasutava maksukohustuslase ettevõtte asukoht ei ole ühenduses, märgib ta uue registreerimisliikmesriigina selle liikmesriigi, kust ta kaupu lähetab või veab.

Kui registreerimisliikmesriik teise lõigu kohaselt muutub, kohaldatakse seda muutust alates kuupäevast, mil asjaomase maksukohustuslase ettevõtte asukoht või püsiv tegevuskoht ei ole enam liikmesriigis, mis oli varem märgitud registreerimisliikmesriigina, või alates kuupäevast, mil kõnealune maksukohustuslane lõpetab kaupade lähetamise või veo sellest liikmesriigist.

Kui registreerimisliikmesriik käesoleva lõike teise lõigu kohaselt muutub, kohaldatakse seda muutust kohaldataval juhul ka direktiivi 2006/112/EÜ XII jaotise 6. peatüki 3. jaos sätestatud erikorra jaoks registreerimise suhtes.“

17) Artiklisse 57g lisatakse järgmine lõige:

„3. Maksukohustuslane, kes kasutab oma kaupade üleviimise korda, võib selle erikorra kasutamise lõpetada olenemata sellest, kas ta jätkab niisuguse kauba üleviimist, mille suhtes võib kõnealust erikorda kasutada. Maksukohustuslane teatab erikorra kasutamise lõpetamisest registreerimisliikmesriigile vähemalt 15 päeva enne selle kalendrikuu lõppu, mis eelneb kalendrikuule, mil ta kavatseb lõpetada erikorra kasutamise. Lõpetamine jõustub järgneva kalendrikuu esimesel päeval. Oma kaupade üleviimisega seotud käibemaksukohustused, mis tekivad pärast erikorra lõpetamise jõustumise kuupäeva, täidetakse vahetult selle liikmesriigi maksuhalduri ees, kust või kuhu kaup on lähetatud või veetud.“

18) Artiklit 58 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Kui mõnda erikorda kasutav maksukohustuslane vastab ühele või mitmele direktiivi 2006/112/EÜ artiklis 369e või 369xe sätestatud väljajätmise kriteeriumile või nimetatud direktiivi artiklis 363 või artikli 369r lõigetes 1 ja 3 sätestatud registrist kustutamise kriteeriumile, arvab registreerimisliikmesriik kõnealuse maksukohustuslase selle erikorra kohaldamisalast välja.

Üksnes registreerimisliikmesriik võib maksukohustuslase erikorra kohaldamisalast välja arvata.

Registreerimisliikmesriik teeb otsuse väljaarvamise või kustutamise kohta kättesaadava teabe, sealhulgas teise liikmesriigi esitatud teabe alusel.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Maksukohustuslase väljaarvamine oma kaupade üleviimise korra kohaldamisalast jõustub selle kalendrikuu esimesel päeval, mis järgneb päevale, mil liikmesriik saadab maksukohustuslasele elektrooniliste sidevahendite abil väljaarvamise otsuse. Kui aga väljaarvamine on tingitud ettevõtte asukoha või püsiva tegevuskoha või kaupade lähetamise või veo alguskoha muutusest, jõustub väljaarvamine selle muutuse kuupäevast.“

19) Artikkel 58a asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 58a*

Kui erikorda kasutav maksukohustuslane ei ole kahe aasta jooksul erikorraga hõlmatud kaupu tarninud ega teenuseid osutanud ega erikorraga hõlmatud oma kaupu üle viinud, siis eeldatakse, et ta on lõpetanud oma maksustatava tegevuse direktiivi 2006/112/EÜ artikli 363 punkti b, artikli 369e punkti b, artikli 369r lõike 1 punkti b, artikli 369r lõike 3 või artikli 369xe punkti b tähenduses. Maksustatava tegevuse lõpetamine ei välista erikorra kasutamist, kui asjaomane maksukohustuslane taasalustab oma tegevust, mis on hõlmatud kõnealuse direktiivi XII jaotise 6. peatükis sätestatud mõne erikorraga.“

20) Artikli 58b lõige 2 asendatakse järgmisega:

„2. Maksukohustuslast või vahendajat peetakse ühe erikorra reegleid järjepidevalt rikkunuks direktiivi 2006/112/EÜ artikli 363 punkti d, artikli 369e punkti d, artikli 369r lõike 1 punkti d, artikli 369r lõike 2 punkti c, artikli 369r lõike 3 punkti d või artikli 369xe punkti d tähenduses vähemalt järgmistel juhtudel:

a) kui registreerimisliikmesriik on väljastanud maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale kolme vahetult eelneva deklareerimisperioodi kohta käesoleva määruse artikli 60a kohaselt meeldetuletused ning käibedeklaratsiooni ei ole iga asjaomase deklareerimisperioodi kohta esitatud kümne päeva jooksul pärast meeldetuletuse saatmist;

b) kui registreerimisliikmesriik on väljastanud maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale kolme vahetult eelneva deklareerimisperioodi kohta käesoleva määruse artikli 63a kohaselt meeldetuletused ning maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja ei ole maksnud kogu deklareeritud käibemaksusummat iga asjaomase deklareerimisperioodi kohta kümne päeva jooksul alates meeldetuletuse saatmisest, välja arvatud juhul, kui allesjäänud maksmata summa on vähem kui 100 eurot iga deklareerimisperioodi kohta;

c) kui pärast registreerimisliikmesriigi taotlust ning ühe kuu jooksul pärast registreerimisliikmesriigi saadetud meeldetuletust ei ole maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja teinud direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 369, 369k, 369x ja 369xk osutatud arvestusandmeid elektrooniliselt kättesaadavaks.“

21) Artikkel 58c asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 58c*

Maksukohustuslane, kes on liiduvälise korra, liidu korra või oma kaupade üleviimise korra kohaldamisalast välja arvatud, täidab kõik kaupade tarnimise või teenuste osutamise või oma kaupade üleviimisega seotud käibemaksukohustused, mis tekivad pärast kuupäeva, mil väljaarvamine jõustus, otse asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile või nende liikmesriikide maksuhalduritele, kust ja kuhu kaup lähetati või veeti.“

22) Artiklit 59 muudetakse järgmiselt:

a) lõige 1 asendatakse järgmisega:

„1. Iga deklareerimisperiood direktiivi 2006/112/EÜ artikli 364, 369f, 369s või 369xf tähenduses on omaette deklareerimisperiood.“;

b) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Kui oma kaupade üleviimise korda kohaldatakse vastavalt artikli 57d lõike 3 teisele lõigule alates esimese üleviimise kuupäevast, esitab maksukohustuslane eraldi käibedeklaratsiooni selle kalendrikuu kohta, mille jooksul esimene üleviimine aset leidis.“;

c) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Kui maksukohustuslane on deklareerimisperioodi jooksul registreeritud liiduvälise korra ja liidu korra kasutajaks, esitab kõnealune maksukohustuslane käibedeklaratsiooni ja teeb kohaldataval juhul sellele vastavad maksed iga asjaomase erikorra kohasele registreerimisliikmesriigile vastavalt nende tarnete ja teenuste kohta, mis on tehtud või osutatud asjaomase erikorraga hõlmatud ajavahemikul.“;

d) lisatakse järgmine lõige:

„3a. Kui maksukohustuslane on deklareerimisperioodil registreeritud oma kaupade üleviimise korra kasutajaks, esitab kõnealune maksukohustuslane registreerimisliikmesriigile käibedeklaratsioonid toimunud üleviimiste ja kõnealuse erikorraga hõlmatud ajavahemike kohta.“;

e) lõige 4 asendatakse järgmisega:

„4. Kui artikli 57f kohane registreerimisliikmesriigi muutus toimub pärast asjaomase deklareerimisperioodi esimest päeva, esitab maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja käibedeklaratsiooni ja teeb kohaldataval juhul sellele vastavad maksed nii eelmisele kui ka uuele registreerimisliikmesriigile nende tarnete kohta, mis on tehtud ajavahemikel, mil asjaomased liikmesriigid olid selle maksukohustuslase registreerimisliikmesriigiks.“

23) Artikkel 59a asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 59a*

Kui erikorda kasutav maksukohustuslane ei ole deklareerimisperioodi jooksul üheski tarbimisliikmesriigis erikorra alusel tarninud kaupu ega osutanud teenuseid ega viinud oma kaupu üle oma kaupade üleviimise korra alusel ja tal ei ole vaja teha parandusi eelmistes käibedeklaratsioonides, esitab tema või tema nimel tegutsev vahendaja käibedeklaratsiooni, kus on märgitud, et selle perioodi jooksul ei tarnitud kaupu ega osutatud teenuseid ega viidud kaupu üle (nullsummaline käibedeklaratsioon).“

24) Artikkel 60a asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 60a*

Kui maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja ei ole esitanud direktiivi 2006/112/EÜ artikli 364, 369f, 369s või 369xf kohast käibedeklaratsiooni, tuletab registreerimisliikmesriik talle elektrooniliste sidevahendite abil meelde nende kohustust kõnealune käibedeklaratsioon esitada. Registreerimisliikmesriik väljastab meeldetuletuse kümnendal päeval pärast käibedeklaratsiooni esitamise tähtpäeva ning teavitab meeldetuletuse väljastamisest elektrooniliselt teisi liikmesriike.

Kõikide edasiste meeldetuletuste saatmise ning käibemaksu hindamiseks ja kogumiseks vajalike meetmete võtmise eest vastutab asjaomane tarbimisliikmesriik või vastutavad liikmesriigid, kust ja kuhu kaup lähetati või veeti.

Olenemata meeldetuletustest, mille on väljastanud, ning meetmetest, mille on võtnud tarbimisliikmesriik või liikmesriigid, kust ja kuhu kaup lähetati või veeti, esitab maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja käibedeklaratsiooni registreerimisliikmesriigile.“

25) Artikkel 61 asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 61*

1. Käibedeklaratsioonis esitatud arvandmeid, mis puudutavad perioode kuni 2021. aasta teise deklareerimisperioodini (kaasa arvatud), muudetakse pärast selle käibedeklaratsiooni esitamist üksnes kõnealuse deklaratsiooni muutmisega, mitte järgmiste käibedeklaratsioonide korrigeerimisega.

Käibedeklaratsioonis esitatud arvandmete, mis puudutavad perioode alates 2021. aasta kolmandast deklareerimisperioodist, muudatused kantakse kuni kuupäevani, mil see käibedeklaratsioon tuleb direktiivi 2006/112/EÜ kohaselt esitada, kõnealusesse käibedeklaratsiooni. Käibedeklaratsioonis esitatud arvandmeid, mis puudutavad perioode alates 2021. aasta kolmandast deklareerimisperioodist, muudetakse pärast kuupäeva, mil see käibedeklaratsioon tuleb direktiivi 2006/112/EÜ kohaselt esitada, üksnes järgmiste käibedeklaratsioonide korrigeerimisega.

2. Lõikes 1 osutatud muudatused esitatakse registreerimisliikmesriigile elektrooniliselt kolme aasta jooksul alates esialgse käibedeklaratsiooni esitamiseks ettenähtud kuupäevast.

See aga ei mõjuta käibedeklaratsioonide hindamist ja muutmist käsitlevaid reegleid, mille on kehtestanud tarbimisliikmesriik või liikmesriigid, kust ja kuhu kaup lähetati või veeti.“

26) Artikkel 61a asendatakse järgmisega:

„*Artikkel 61a*

1. Maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja esitab lõpliku käibedeklaratsiooni ja hilinenud varasemad käibedeklaratsioonid ning teeb vastavad maksed liikmesriigile, mis oli registreerimisliikmesriik erikorra kasutamise lõpetamise, erikorra kohaldamisalast väljaarvamise või registreerimisliikmesriigi muutmise ajal, kui maksukohustuslane:

a) lõpetab erikorra kasutamise;

b) on ühe erikorra kohaldamisalast välja arvatud;

c) vahetab kooskõlas artikliga 57f registreerimisliikmesriiki.

Kõik parandused, mis tuleb lõplikus käibedeklaratsioonis ja varasemates käibedeklaratsioonides teha pärast lõpliku käibedeklaratsiooni esitamist, esitatakse otse asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile või nende liikmesriikide maksuhalduritele, kust ja kuhu kaup lähetati või veeti.

2. Vahendaja esitab iga maksukohustuslase kohta, kelle nimel vahendaja tegutseb, lõplikud käibedeklaratsioonid ja hilinenud varasemad käibedeklaratsioonid ning teeb asjakohasel juhul vastavad maksed liikmesriigile, mis oli registreerimisliikmesriik registrist kustutamise või registreerimisliikmesriigi muutmise ajal, kui maksukohustuslane:

a) kustutatakse registrist;

b) vahetab artikli 57f lõike 2 alusel registreerimisliikmesriiki.

Kõik parandused, mis tuleb lõplikus käibedeklaratsioonis ja varasemates käibedeklaratsioonides teha pärast lõpliku käibedeklaratsiooni esitamist, esitatakse otse asjaomase tarbimisliikmesriigi maksuhaldurile või nende liikmesriikide maksuhalduritele, kust ja kuhu kaup lähetati või veeti.“

27) Artiklit 63c muudetakse järgmiselt:

a) lõiget 1 muudetakse järgmiselt:

i) punkt b asendatakse järgmisega:

„b) osutatud teenuste liik või tarnitud kaupade kirjeldus ja kogus; kohaldataval juhul märge selle kohta, kas tegemist on direktiivi 2006/112/EÜ artikli 16, 18 või 26 kohase kaupade tarnimise või teenuste osutamisega pärast üleviimist oma kaupade üleviimise korra alusel;“;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„ba) asjaomane teave korrigeerimiste kohta vastavalt direktiivi 2006/112/EÜ X jaotise 5. peatükile pärast üleviimist oma kaupade üleviimise korra alusel;“;

iii) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) kohaldatav käibemaksumäär, kui see on asjakohane;“;

iv) lisatakse järgmine punkt:

„fa) mahaarvamisõigusega maksuvabastuse korral viide direktiivi 2006/112/EÜ kohaldatavale sättele või vastavale riigisisesele sättele;“;

v) punkt g asendatakse järgmisega:

„g) tasumisele kuuluv käibemaksusumma ja kasutatav vääring, kui see on asjakohane;“;

vi) punktid k ja l asendatakse järgmisega:

„k) teenuste puhul teave, mida kasutatakse teenuste osutamise koha kindlaksmääramiseks, ning kauba puhul teave, mida kasutatakse kauba kliendile lähetamise või veo algus- ja lõpukoha kindlaksmääramiseks;

l) tõendid kauba võimaliku tagastamise kohta, sealhulgas maksustatav summa ja kohaldatav käibemaksumäär, kui see on asjakohane;“;

vii) lisatakse järgmine punkt:

„m) tarnete puhul, millega seoses leitakse, et maksukohustuslane on saanud ja tarninud kaupu kooskõlas direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 14a, selle tarnija nimi, postiaadress ja e-posti aadress või veebisait, kelle tarned on elektroonilise liidese abil võimalikuks tehtud, ning võimaluse korral

i) tarnija käibemaksukohustuslasena registreerimise number või riiklik maksuviitenumber;

ii) tarnija pangakonto number või virtuaalkonto number.“;

b) lõiget 2 muudetakse järgmiselt:

i) punkt f asendatakse järgmisega:

„f) kohaldatav käibemaksumäär, kui see on asjakohane;“;

ii) lisatakse järgmine punkt:

„fa) mahaarvamisõigusega maksuvabastuse korral viide direktiivi 2006/112/EÜ kohaldatavale sättele või vastavale riigisisesele sättele;“;

iii) lisatakse järgmine punkt:

„n) tarnete puhul, millega seoses leitakse, et maksukohustuslane on saanud ja tarninud kaupu kooskõlas direktiivi 2006/112/EÜ artikliga 14a, selle tarnija nimi, postiaadress ja e-posti aadress või veebisait, kelle tarned on elektroonilise liidese abil võimalikuks tehtud, ning võimaluse korral

i) tarnija käibemaksukohustuslasena registreerimise number või riiklik maksuviitenumber;

ii) tarnija pangakonto number või virtuaalkonto number.“;

c) lisatakse järgmine lõige:

„2a. Et maksukohustuslase säilitatavaid dokumente saaks pidada direktiivi 2006/112/EÜ artikli 369xk tähenduses piisavalt üksikasjalikeks, peavad need sisaldama järgmist teavet:

a) liikmesriigi puhul, kust kaup lähetati või veeti:

i) maksukohustuslase käibemaksukohustuslasena registreerimise number või selles liikmesriigis maksukohustuslasena registreerimise number, kui see on olemas;

ii) aadress, kust kaup lähetati või veeti;

b) liikmesriigi puhul, kuhu kaup lähetati või veeti:

i) maksukohustuslase käibemaksukohustuslasena registreerimise number või selles liikmesriigis maksukohustuslasena registreerimise number, kui see on olemas;

ii) aadress, kuhu kaubad lähetati või veeti;

c) teise liikmesriiki lähetatud või veetud kaupade kirjeldus ja kogus, mille puhul märgitakse kohaldataval juhul, kas tegemist on kapitalikaubaga, nagu selle on määratlenud liikmesriik, kuhu kaubad lähetati või veeti;

d) teise liikmesriiki lähetatud või veetud kauba lähetamise või vedamise kuupäev;

e) maksustatav summa ja kasutatud vääring;

f) maksustatava summa hilisem suurendamine või vähendamine;

g) endale arve väljastamise korral arves sisalduv teave;“;

d) lõige 3 asendatakse järgmisega:

„3. Käesoleva artikli lõigetes 1, 2 ja 2a osutatud teabe registreerib maksukohustuslane või tema nimel tegutsev vahendaja selliselt, et seda saab elektrooniliselt teha viivitamata kättesaadavaks iga osutatud teenuse või tarnitud kauba kohta eraldi. Kui maksukohustuslasel või tema nimel tegutseval vahendajal on palutud esitada elektrooniliselt direktiivi 2006/112/EÜ artiklites 369, 369k, 369x ja 369xk osutatud arvestusandmed ja ta ei ole neid esitanud 20 päeva jooksul alates taotluse esitamise kuupäevast, tuletab registreerimisliikmesriik maksukohustuslasele või tema nimel tegutsevale vahendajale meelde kohustust kõnealused arvestusandmed esitada. Registreerimisliikmesriik teavitab meeldetuletuse saatmisest elektrooniliselt tarbimisliikmesriike või liikmesriike, kust ja kuhu kaup lähetati või veeti.“

Artikkel 2

Käesolev määrus jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Seda kohaldatakse alates 1. juulist 2028.

Artikli 1 punkte 2 kuni 7 kohaldatakse alates käesoleva määruse jõustumise kuupäevast.

Käesolev määrus on tervikuna siduv ja vahetult kohaldatav kõikides liikmesriikides.

Brüssel, 11. märts 2025…

Nõukogu nimel

eesistuja

A. DOMAŃSKI